

13 פברואר
יום ד'

לונדון.

הערבים הוסיפו ביום ו' 1.2.46 בלונדון, בבוקר. 20 י
הקדים: אמיר פיצל, יורש עצר ומשנה למלך בסעודיה, פרים
בי אל חוי, נשיא הסורשון בסוריה, סעוד עלי ג'רדח בי, ציר
צירק לארצות הבריה, חמיד פרנג'י, סיניסטר חוץ של לבנון,
מר ס. ריו, יו"ר ועדה יחסי חוץ בסורשון המצרי.

דיבר ראשונה פרים בי אל חוי. דורש להפריד

בין שאלה היהודים ובין שאלה א"י (כסטורס) ולערבים יש
סימפטיה רבה לסבל היהודים, לא פחות מאשר לאחרים. אולם
א"י לא יכלה לפחור שאלה היהודים היא לא גדולה למדי ולא
חסבול דבר כזה. המנדט הוא עוול. א"י היא חלק מסוריה.
מעיר שיהודים וציונים הם שני דברים שונים. ויש יהודים
הטוענים שהציונות מביאה רעה ליהודים. אגב היהודים היו
חסיד נרדפים בכל הארצות יובכל הזמנים, והוא מבקש הוועדה

למצוא *Why the Jews all over the world are not received*

agreeably. הוא סבור שהסיבה היא שהיהודים רוצים להיות

לבדם *to live an isolated life* אינם יכלים להתבולל

They cannot be milited כי הם מאמינים שהם

עם "בחר", אינם מאמינים בשוויון כל אדם, כסנו, שקבענו שוויון

כל גזע ועם בצומר של UNO ... באו לאוץ בימי אברהם, ואז

הלכו למצרים ונרדפו שם, ושבו לסוריה הדרומית, ונלחמו חסיד

20 י

עם הפלישתים ואף פעם לא הגיעו לחוף, בא נבוכדנצר ועשה גלוח ראשונה "First captivity" העברו לפרס בצפון עירק, ואז קמו הנביאים ירמיהו, ישעיה ודניאל, שנבאו על שיבת ציון. אחרי שבעים שנה קמה הנבואה. קמה הדינמטית השנייה שנמשכה עד המכבים, והמכבים היו סורדים חסיד ברומים עד שהאימפריה הרומית צוותה הקיסר הרומי טיטוס להחקיף אותם, ובאה הגלוח השנית ונחפזרה בכל העולם. נעשה חוק ברומא שיהודי לא ישוב לירושלם ולארץ, וכך זה היה 600 שנה, עד שבא הכליף השני וכבש א"י וסוריה והוא אישר החוק הרומאי שיהודי לא יורשה לבוא לירושלם או לארץ, וזה נמשך עד החרבים. אלה היו ליברלים ונחננו ליהודים לבוא, אך שבו מעטים, ובימי כבוש אלנבי היו רק 60-70,000 יהודים, עכשיו יש יותר מ-600,000. הערבים בשנת 1920 לא היו יותר מ-800,000, עכשיו הם 1,200,000.

28 71

אדמה א"י היא 10,000 מיל, אבל רק 4,000 מיל אפשר

לעבד, השאר לא יצלה.

יעץ ליהודים ללכת למדינת דומיניקה. הערבים חסיד התיחסו ליהודים יפה, לא היו אף פעם רדיפות יהודים בארצות ערב. הם ניהנו מזכויות כמו הנוצרים ושאר המיעוטים."

חסיד פרנג'י (מלבנון) - היתה חסיד אסוה בין יהודים

ואחרים, עד שבאו הציונים. הוא מבחין בין יהודים כדח (שהוא

מכבד מאוד) ובין ציונים שחם מפלגה רדינית הנוקטים - באמצעים

כדיניים בשביל כיבוש הנוצרים חיו חסיד בשלום עם המוסלמים.

גו'דה (עירק) היה קצין במלחמת עולם א' בחג'ו הוא

נלחם להציל א"י.

האסיר פיצל מעיד שאף פעם לא היחה אי-הבנה בין יהודים וערבים, ורק כשהפכו דת למדיניות הופיעה ההבדלות. על שאלת הוציטון עונה הסורי, שאין הגירה ערבית. וכל ערבי מאושר בארצו. ובארץ אין מקום יותר לא ליהודים ולא לערבים.

כשנשאל קסורי ע"י קרוק על החרם, אמר שבא"י אין הבדל בין יהודי וציוני. כשהסורים נשאלו ע"י איידלוס על חלוקה ענה חורי: נגד, כי זו חהיה סכנה לעולם ערבים, גם מדינה יהודיה קטנה, היא חשקן על עזרח 16 מיליון יהודים. גם אם היהודים יסתלקו ממדינה - לא יסכימו הערבים לעליה (עמוד 22).

שיחה עם לסקי, מ-5.30 עד 7.30 בערב, 13.2.46 - לדבריו רוב האמריקנים אחנו. הומשינסון הוא סכיר למעלה מעשרים שנה, והוא בטוח לדבריו בהחלט. מסופק רק פיליפס - דיפלומט פרוסיונלי - שכבר נכווה בהודו ולא ירצה אולי להסנגד לאנגליה גם בארץ. גם איידליט מחקר מהאנגלים הוא חושב לידיד את לגט, חולה תקווח גם בבולר, מוריסון הוא לא חכם ובלי ערך. קרוסמן הוא - קריריסט. סינגטון חזיר. בכסטון האמריקני הוא מצוינ. אם יהיה רפורט פה אחד של האמריקנים לא יעיוז האנגלים להחנגד. הם - רוב האמריקנים - יציעו טרוסטישים, או אנגלו אמריקני או אנגלי, ציר של סטט נוסף על מסלח המנדט (מנורווי, סוודן או דימוא) עליה גח לה ו"מדינה דו-לאוכית".

19 (2)

20 (2)

אמרתי לו שאני חייב להוכיח לו שלא יחכן שום סידור
ללא מדינה יהודית - אני בארץ למען עצם חיינו כרצוננו בהחלט
לאידיאל היהודי האנושי והפועלי שלנו, ואם כי המדינה אינה
העיקר בשאיפתנו - הוא חנאי הכרחי למלוא חקודת חיינו, לחיות
לפי האידיאל שהצגנו לעצמנו.

ענה לי שזוהי מיסטיקה, אין לחלק רשות לעשות מה
שברצוננו. ודוגמא יוסף סמים ועדה המורמונית, שארצות הברית
לא נחננו להם לחיות כרצונם, אלא להשפיע על שנוי החוקה בארצות
הברית כולן, אם יצליחו.

שאלחיו אם הוא סבור שא"י דינה כיוטה באמריקא,
ואם לדעתו סוחר ורצוי שנתיח רוב ויותר בארץ ? הסכים לרוב,
אבל דרוש זמן ביניים, נגיד עשר שנים, ונשארה השאלה מה
יהיה לערבים. אמרתי לו אם רוב יהודי ואח"כ מדינה דיסוקרטיה
הרי זוהי מדינה יהודית, ולא איכפת אם הוא יקרא לה מדינה דו-
לאומית או באיזה שם אחר שהוא. ואם הוא מניח שאנגליה ואמריקא
יקבלו עכשיו חכנית הסוליכה לקראת רוב יהודי - השאלה היא ^{למה} /
הרצוי שזה ימשך הרבה שנים, או יעשה בזמן הקצר ביותר, בשנה
ננית, אם זה יחכן ? השכל מחייב שבזמן הקצר, למען יקטן זמן
המתיחות והתיכוכים. כי אם נחאר שעל פי נס נכנסו פתאום יום
אחד לארץ עוד מיליון יהודים מה יהיה אז המצב הפוליטי מבחינת
היחס הערבי ? עכשיו יש 60.000, הערבים טוענים שהמנדט שעל
יסודו נכנסו אינו חוקי, ולכן כניסתם לא חוקית, ואעפ"כ הם
מקבלים העובדה, ואינם מעיזים להציע לגבש אותם או להשמיד

אותם (מה שמופתי היה רוצה לעשות) מפני מעם פוליטי - העולם יקבל זאת בלי רצון, ומפני מעם צבאי - יש כוח ליהודים, האם יציעו לגרש מליון וחצי - כשיהיו בארץ ? עם הסרת שאלת הקליה - מוסר להלכה סלע המחלוקת בין היהודים ובין הערבים. מה יהיו אז יחסי היהודים לערבים ? יתנהגו עם הערבים כאילו היו יהודים מדוע ? יסרח יבגדו בעם היהודי בגולה, יבגדו בעחידם, כי אם תהיה אימפריה או לא בעחיד איש לא יודע, אבל ערבים בסוריה ועירק יהיו. יציאת הערבים הייתה נוחה אבל ערבים לא יצאו, ויהודים לא יוציאו מפני שני הנימוקים הנ"ל. ואם ישארו - יש ענין ליהודים להעלות אותם בכל לדרגתם, לא בי ום אחד, אבל בסך שנים. כל ערבי בארץ יהיה או סוכן לידידות יהודית בקרב העמים השכנים, אם השליטים של עכשיו ירגזו על היהודים, אבל עחיד העם הערבי הוא לא בשליטיו היום.

הוא בקשני להעלות דברים אלה על נייר וישלח אותם לאחד מידידיו הגדולים (אמרי,ני בוועדה).

א. שלושה מניעים הביאו יהודים לארץ:

1. שנאה, רדיפות, חוסר-בטחון בגולה,

2. אהבת א"י,

3. הרצון לעצם חייהם ברשות עצמם

(שליטים על גוי).

לגבי יציאת רוב העולים הגורם הראשון היה - עיקר.

לגבי השארות רוב העולים בארץ - הגורם השני. לגבי כיוון חיי

האדם בארץ ומגמות העתיד. הגורם השלישי הוא העיקר. מכוון
שכך לא יחכנ בלי מדינה יהודית.

ב. מבחינה סיאוריסית יחכנו רק שני פחרונות סופיים
לארץ או חיסול הישוב - או מדינה יהודית.

לא הישוב ולא יהדות הגולה לא ישלימו עם סגירת
ערים ועם סיעוט ועם מדינה ערבית.

ערבי א"י בכוחם בלבד לא ימנעו עליה ולא יאילו ^{אף} ^ק
ביהודים. פירוש הדבר - מתיחות סחמדת זעזועים בארץ, באסריקא,

במזרח. החזקה צבא, ענשים, סירור ודכוי. היחכנ לחסל ?
הסופחי חושב שיחכנ, ואולי לא רק הסופחי.

מדינה כיצד ? העלאה מיליון ראשון בזמן קצר,
בשנה. עובדה זו אין להפוך, כשם שקשה להפוך העובדה של שש
מאות אלף.

ג. הפחרון הערבי - שלילי, עקר (הקפאת המצב)
ולכן לא סופי, אפשר בכל פנים לשנוחו.

הפחרון היהודי - חיובי, קונסטרוקטיבי, ובמידה שהוא
אכלוס-ופיחות.
סחקיים אין לשנוחו, והוא סופי. ואם יחלט ויקוים - לא ישונה.

ד. יחטי ערבים יהודים. ערבי כיחיד לא שונא,
ניהנה במידה ידועה, מרוצה כפרידה לאומית נשמע לדעת הצבור,
ומתנגד באופן פוליטי (אחדים שונאים, אם מחוך אמביציה, ואם
מחוך שנאה דת ואם מחוך שניהם).

למה מתנגד ? לגידול הכוח היהודי, כלומר לעליה,
אם העליה אבדה - נשמט היסוד לסכסוך, יחסים על יסוד עובדות
וזיקה הדדית.

ה. אין "במה ערבית" - ב"כ הערבים העיד שאין צורך בהגירה ערבית. יש "במה יהודית". ערבי א"י - אחוז קטן של העם הערבי, א"י - נחח זעיר בשוהים העצומים. אדמות ללא אוכלוסין, ארצות ללא פירות.

יהודי א"י - נציגי המליונים היהודים, מגלמי סאוויי העם. מה שיהיה לעם - זהו המכסימום שיש לעם היהודי כולו בעולם.

ו. עמים רבים רוצים - אח א"י, כאר ירצו ארצות אחרות : אנגלים, רוסים, עירק, סעודיה. רק היהודים אנטיים אח הארץ - ומקדישים הונם ואונם לבנינה, ליסויה, לרווחחה. ז. רק יהודי א"י - חפשים, לא במובן הפיסי, להיפך הם מדוכאים ומשוללי זכויות אורח (גיטו, ירוח, מאסר אלפיס בחומי-ברזל), אבל חפשים ברוח, ללא פחד מה יאמרו הגויים. יהודי אנגליה ואסריקא - לא חפשים למרות זכויותיהם והשפעתם הגדולה לא יגידו אח אשר בלבם - מחוך פחד, איך יפרשו זאת הגויים - יהודי א"י מעצבים חייחם בידיהם הם.

ח. אנו יהודים - לא מפני שרודפים אותנו או לא , יש חוכן חיובי ליהדותנו. אנו רוצים להיות מה שהננו בצבור, ברוח, במסק, לחיות חיים שניצור בעצמנו, ככל עם אחר. מדינה היא רק אחד הגלויים של העצמאות גלוי הכרחי אמנם, אבל אחד מרבים: חרבות, מסק, אדמה, עבודה, רוח, אידיאל-חיים. ט. קרוסמן שאל (סטיין) אם יוותר על מדינה למען העלאת 100,000 פליטים. עליו לשאול שאלה זו אח הפליטים עצמם -

אם יוותרו על המדינה לשם הצלח עצמם, או יוותרו על חייהם לשם המדינה. רבבות נוקר בארץ יענו על השאלה - למעשה, אם יהיה צורך.

י. הטוב שבגויים אינו מסוגל לראות יהודים כראוהו עם אחר: לשום אנגלי לא יציג קרוסמן שאלה סמין זה.

יא. מדוע שנאו חסיד יהודים ?

מפני שהיו שונים ושומרים על הויחם המיוחדת, הגם שהיו סעטים וחלשים, ומפני שבזו לכוח גופני וסמכו על כוח רוחני (אלהים, אידיאל אנושי) מה שיחד אותם אמונה בערכים היים ומוסריים אונוורסליים - ובצלם חייהם הלאומיים המיוחדים. (36 28)

יב. נוסף על שלושת הטניעים שמעלים יהודים לארץ - יש העובדה של עזיבת הארץ, כפי שהעיד הסורי רק $\frac{4}{10}$ שכל אדמת הארץ יכשרו לישוב. לנו יסכנו גם $\frac{6}{10}$ הנשארות.

יג. ההיסטוריה היהודית בגולה - היא מרי (defiance)

ממשיך כלפי כל העולם. לא נכנענו אף פעם לכוח גופני, ולא וויחרנו על ערכינו המוסריים משום כך שנאו אוחנו קיקרון, בקיטוס ואחרים, עוד לפני הנוצרים שללנו יותר ממי שהוא בעולם את חורה "כל דאליס גבר".

יד. אין אנו רוצים לשמש אובייקט לרחמים או לחסד,

ולא רק לרדיפות - בעצמנו נעצב חיינו.

טו. נעמוד בפני כל הפליה - והגדולה ביותר הפליה כעם.

לא יוחר, אך לא פחות מכלל עם. שום שויון לא יתכן - בלי
שויון בעם.

טז. רבים רוצים לשלום (possess) בארץ -
רק אנו אנהגים אותה.

יז. אנו העם הנון-קונפורמיסט בחוץ כל האנושיות. (34 37)
יח. חביבחנו לסולדה ועצמאות - פשוט, מכרח
(compelling) ואלמנטרית, אבל יחידה במינה, ללא פרצדנט
והקבלה בהיסטוריה, ולכן קשה לחפיסה לכל מי שהוגה על-פי
גזרה שווה, וזהו הרוב.

יט. מחזירים הרכוש שנגזל מיהודים (להלכה בכל
אופן). אנו חובעים הבית הנגזל, שרוב חדריו נשארו ריקים,
עזובים ודולפים, מבלי לדרוש הרחקה ממעטים שנחישם באחד
החדרים, אם כי בסביבה בחים גדולים ריקים למחצה.
כ. א"י עיצבה אותנו, אנתנו עיצבנו הארץ. א"י
לא עיצבה שום עם אחר, שום עם אחר לא עיצב הארץ, לא לפני
ולא בימינו.

כא. הישוב בארץ - אינו ככל הישובים היהודים,
לחסות מקום (טרנספר) נוספת חסות-מבנה (טרנספורמציה), (38 42)
זה ישוב בונה אומה ומדינה, חלוץ ושליח העם כולו.
כב. הישוב בארץ הוכיח, שאינו עם ככל העמים
שאנו יכלים לבנות הארץ, ושמינה יהודית החכן.

כג. מרכז הבקיה הוא לא ביחסים שבין היהודים
והערבים, אלא בין היהודים ובין לא יהודים, בעיקר בין היהודים
ובין העולם הנוצרי.

כד. לא רצינו להיות מובלעים בחוכו, ומשום כך
סבלנו. סחן שוויון לעם היהודי הוא המבחן של החרבות הנוצרית.
כה. בארץ אנו רוצים - מחוך עצוב חיינו ברשוח
עצמנו - לגלם אח שאיפוח הנביאים ויעודיהם ההיסטוריים במסגרת
החברה הסודרנית, חיים מושחתים על אחוה, שויון וחרוח (סמהפכת
צרפת הכריזה ולא קיימה).

כו. כאומה קטנה לא יהיו לנו סגמות אימפריאליסטיות,
אולם אנו יודעים שגדלות רוחנית אינה נמדדת בכמות. הדבור
ימינו בנויה על ירושת הרוח של שחי ארצות קטנות. אנו מאמינים
שכוח היצירה של יהודה הקדומה לא דלל בהוכנו - מחוך כך ולשמ
כך נשארנו בחיים (we have).

כז. במבנה חברתנו הפנימי, ביחסינו עם שכנינו
אנו רוצים ליצור דוגמא בשביל העולם כולו. זה יהיה הגמול
לסבלנו.

ירושלם -

בעדות של מילר (קונגרס יהודי - עמוד 45, 9.1.46) (עמ' 39)

שאל מוריסון: אם מדינה יהודית תסומ בקרוב תהא סכנה למדינה
כחוסר הסוח: מי יהיה אחראי להגנתה? היהודים שבחוכה?
האנגלים, האסריקנים? או שלשתם, או UNO?
בשאלה לפרסקויר (עמוד 63, אוחו יום) שאל הוצ'יסון:
"A Jewish State as opposed to a democratic state."

הוציסון שואל גרינברג (עמוד 19): מה זאח מדינה

יהודיה ומה יש בחקקה לציין אותה כיהודית ? עובדה הרוב בלבד ?

היכתב בחקה שבמדינה יהיה תמיד רוב יהודי ?

או שליהודים יש זכות עליה במדינה ?

גרינברג ענה: לא החוקה אלא המדיניות קובעת :

מדיניות של עליה.

סינגלטון שאל: חופש עליה יהודיה - בלי שים לב

לחנאי המקום, חיים ענה: כסובן בשים לב לחנאים הכלכליים.

סינגלטון שאל מבלי שים לב למצב (מעמד) הערבים בארץ, למשל -

אם יהיו ערבים מחוסרי עבודה - יחנו העבודה להם או יכניסו

עולים ?

קרוסמן שאל גרינברג: עד שחעלו את הפועל הערבי

לרמת חיים שווה - האם יהיה שלום ופחרון פרסננטי ?

מדוע - סומיף קרוסמן - לא יהיה איגוד אחד בין

פועלים פשוטים (unskilled) יהודים וערבים, אם כי הוא

רואה הקשיים של איגוד אחד בין פועלים מקצועיים.

(לא רואה שאין אצלנו חסיבה מגובשת של פועל מקצועי

ופועל פשוט, ואינו מבין שמי שאינו פועל נעשה פועל, ומי שאינו

מקצועי נעשה מקצועי ומקצוע אחד עובר לשני. ואינו מבין גם

ש"מחרון השאלה" אינו מוגבל אצלנו ליחסים בארץ - אלא לפחרון

בעיה העם, ועליה ופיחוח כרוכים זה בזה.

קרוק שואל: יש הבדל בשכר עבודה, היש הבדל גם

בפריון העבודה ?

מכיוון ששכר העבודה של הערבי גדול בארץ סבארצות

שכנות - היגדילו הגירת ערבים במדינה אר"י עצמאית ?
בולר שואל אם ערבי יכל לחכור אדמת קרן קיימת ?
(הכניסו איש בריא לביה-חולים, או בית זה משמש רק לחולים -
החולה הוא עם ?)

לסינג רוזנוולד (עמוד 37, 10.1.46) מחנוד

ל"מושג ההיטלרי שהיהודים הם גזע או אומה"

(we reject the Hitlerian concept that classified Jews as a
race or nation", we are members of a religion.

לשאלת הפליטים טען רוזנוולד שיש 600.000 פליטים, גם
לדעת הציונים הארץ יכלה לקלוט רק 100.000 לשנה, היחכו האומללים

ש שנים ? חלק יכל ללכת גם לא"י, אבל בתנאי של
renonciation of the claim of unlimited national right to the
land and that the country shall take the form of a racial or
theocratic state. "

לשאלת מקדונלד סיפר רוזנוולד שאוודתו מונה

10,000 חבר, ויש להם 75 "רביים" ממספר גדול של רביים
באמריקא.

רוזנוולד טען שהנחה ציונית שיש ליהודי זכות

עליה במשפט ולא בחסד, פירוש הדבר שהוא האמריקני יש לו מלכוד
זכותו ללכת לאמריקא - גם זכות מיוחדת לעלות לארץ ("הפליטה"

של זכות החולה לעומת הבריא להכנס לביה חולים). (ר' 42)

כשנלחץ ע"י מקדונלד הוכרת רוזנוולד להוסיף

מסוקאפייני (שאוילי לא עמד בעצמו על כל עמקותו ומשמעותו):

אם כי אנו (יהודים) רוצים בשוויון - הרי in order
to bring them up to the equality it means that some
supplemental help has to be given before they are an equal status"
(עמוד 68)

כולר ואחרים שאלו אם יחכן שיהודים וערבים בארץ
יהמוגו לפלשחנאים (אין הוא מבין שיהודי יהיה רק פועל או
ליברל או שמרני - לאחר שהצורך היהודי שלו יסופק, קיום
העם היהודי וחרבותו ומולדתו קיימים ונחונים, כמו שנהונה
אנגליה, ואז יחלקו רק לפי סימנים אחרים, כאחרים).
(חתי העיד 11.1.46) - סבור שהוא חתי, אבות
העם היהודי התחננו עם חתיות, לרבות דוד - היהודים רוצים
ריסטורציה בארץ, גם הערבים רוצים ריסטורציה בספרד.

משך עדותו טען שפניקנים (צור וצידון) היו אבותיו.

54) החפילו לציון ? כן, אבל ציון אינה פיסית אלא
סימטית.

ירושלם היחה הקבלה הראשונה לפני מכה. ציונות
היא אמפריאליזם. מדינה יהודית א"י אפשרית מבחינה כלכלית
וצבאית. בבה"ס סלכלכים הקירות במפות א"י ומבלבלים ראשי
האמריקנים והאנגלים ובכלל אין כלל פלשחניא

Sir, there is no such thing as Palestine in History,
obselutely not" (עמוד 7)

סעיד ג.א. סמיה (עמוד 68 מספרו על גיאוגרפיה
היסטורית).

"יש ערבים יהודים בארץ". סינגסון שאל כמה ?

חחי ענה היו 50,000 אחרי מלחמת עולם א'.

מזכיר הליגה הערבית הבטיח שחרם הסחורות היוו דיות

לא יחול על יהודים ערבים.

חחי באמריקני רוצה שפליטים יהודים יכנסו לאמריקא.

לשאלת קרוטמן הודה חחי שעל ממשלת המנדט להסיל

בכוח פחרון, כי הערבים לא יקבלו פחרון ציוני, והיהודים -

פחרון ערבי (עמוד 21).

גם ג'ון חזם, יליד אמריקא, סמוצא של צידון טען

שלא הצהרת בלפור לא הייתה כלל פלשתינא - there was never

even any Pal. as a political or geographical entry (עמוד 30)

זם מעיד שהיהודים והערבים היו ידידים לפני המנדט.

אבל לא היו ידידים לציונים שבאו אחרי 1917.

בולר שאל אם חנחן עכשיו עצמאות לא"י כשהיהודים

סיעום - היהיו היהודים במוחים ?

זם ענה : אם הציונים יתיחסו לערבים כמו היהודים

לפני הצהרת בלפור "וישחלבו" * integrate

בארץ כיהודים לפני הצהרת בלפור לא יתיו כל קשיים.

מוטוח (יליד בית לחם, קווקר, סקיד אר"י עכשיו

אמריקני) טוען: הציונים חוקטים והערבים מסתחים. הודיע שהוא

מדבר בשם העולם הערבי: The Arabs are on the Defence (עמוד 49)

(גם כשטבתו יהודי חברון?). אידר אכר בטנת 1921 יש לוי ין

היהודים, ולא לזיין הערבים. הזכיר "המהפכה" של שנת 8-1937
בימי החרכים לפסוח היה שלום "Zionists sometimes
attack Arabs".

סים לירושלם הוכנסו ע"י האוצר הבריטי. יש פחום
ערבי: "בטרם תקנה בית - רכוש ידידות שכנגד" (אנו לא קנים
בית - אלא חוזרים לביחנו). הוא מציע החלטה ברוב של חושבי
א"י, והוא מבטיח שהערבים יתיחסו בטוב ליהודים.

(מחי ישכחו יהודים שהם יהודים? כשמצבם כעם יהיה
דומה לעם אחר: סולדת ומדינה).

לודר-מילק ציין שבארץ ראה בפעם הראשונה "אהבת
הארץ" "a love of the land" (עמוד 6).

"מה שהמתישבים היהודים עושים בארץ - יש לו ערך

לא רק לארץ - יש לו ערך לכל המזרח התיכון, לכל העולם."

'קרוק שאל לודרמילק: על מה מבוסס חשבון החכניה -

על מחירים שלפני המלחמה, על מחירים אינפלציוניים של א"י על

שכר עבודה עברית או ערבית? מה יחס הוצאות חיצוניות

(מאנדטים, חומר וכו')? מי יבצע החכניה: ממשלת המנדט,

הסוכנות ה' הודית, או מי שהוא אחר? מנין יבוא הכסף (פיצויים)?

ואם לא יהיו פיצויים? מה הם סיכויי האכספורט אם חבוצ

החכניה?

וולמן העיד: בארץ משקים עכשיו 100,000 אקר,

לפחות אפשר להשקות עונ 650,000 אקר (2,600,000 דונם), זה

יעלה בערך 200 מיליון דולר, במחירי 1945 על יסוד עבודה

צברית. החכניה לשלם 3% לשנה, ולסלק כל החוב במשך 50 שנה.

החכניה היא ב-8 שלבים. שלב א' - במשך שנה אחת

או 6 שנים. כל השלבים במשך 10 שנים. השלב הראשון יעלה

25 מיליון, השני בערך 16 מיליון.

היים מסביר: שלב ראשון - מים מבארוח על חוף

הים, בחולות. שלב שני - מים מהירדן העליון לגבעות הגליל.

שלב ג' - מי הירמוק. שלב ד' - העלת ים החיכוך ים-המלח

ליצירה כוח. בארוך בערך 100 ק"מ לוסטר (62 מיל). שלב ה' -

חלקו מי הירדן, חלקו לאורך בחוף. שלב ו' - מי החולה.

שלב ז' - הירדן הנמוך. שלב ח' - אגוזת מיסי הנחלים ברחבי

הארץ בשביל הדרום.

בשור אישר חכניה היים וסיפר שבאמריקא הצילו

מהסדבר (החל משנה 1902) שני מיליון אקר. בס"ה מסקים

באמריקא 20 מיליון אקר, ואפשר להשקות עוד 20 מיליון.

שמינברג ("טריטוריה") אינו מחייב מדינה בארץ -

"אין העולם עכשיו זקוק למדינה נוספת" (העולם אינו זקוק

לקיומנו - המדינה היא צורך שלנו) ("the world is very much

need of a new state.")

לא אנו אלא מ.ה.ס. עוררה השאלה של רוב וסיעות.

הסח"ל קבע עקרון זה, נגדו אנו נלחמים.

סעוד - ערבי קנדי - מאשים הציונים שעושים רק

ליהודי אמריקא בהכניסם הציונות לועידה הספלגות ולקונגרס.

השאלה היהודית תפטר כשהיהודים והקולם יחשבו שכל ההבול בין יהודים ולא יהודים הוא דתי. "יהודי סתם וערבי סתם בארץ רוצה שלום ואושר" ורק מנהיגים אביציוזיים רסו היהודים באישו הפלשתינאי" (עמוד 56).

פלשתינא ארץ הפלישתים, שטח של 10,000 מיל, שני שלישיה לא יצתו לעיבוד. יש בה 7 מאות אלף יהודים, 12 מאות אלף ערבים, החממתה היא 24 לאלף, הילודה 52 לאלף. בעוד 30 שנה יכפל מספר החושבים בלי עולה יחירי. אוצרות המים שלה לא יספיקו לצרכיה הנוכחיים, אין אלון, אין יער, אין אוצרות סינרליים, סלבד בים המלח".

רוורנד קנדי Summerhayes טוען לא הבטיח their
בית לאומי אלא a בית לאומי הוא מצטט דברי Sir Freder Puckle,
יועץ לעניני הודו בצירות הבריטיה בווינגטון, שאמר "א"י
קדושה לסוסלימים, ובאיסלם אין גבולות. עליה יהודיה
חזעזע כל המזרח התיכון, יש עניני העלה סואץ, יש נפט...
ניבור ציין "שאין להבטיח ליהודים בטחון אפילו
באמריקא - כל עוד אין להבטיח יציבות כלכלית של החורה
הדימוקרטית האמריקנית". האנטישמיות פורחת ביחוד בחקופה
של חוסר יציבות כלכלית. קשה למצוא פתרון אידיאלי. מדינה
דו-לאומית אינה פתרון, כי היא תביא לידי סכסוך.

48 (א) בחשובה לאידלום ענה ניאר שהיהודים צריכים להיות
רוב - כשאידלום הזכיר דברי נוסטשטיין שהיהודים לא יוכלו להטאר
רוב, כי הילודה הערבית היא פי שנים מהיהודית - שאל ניבור :

למה מפסיקים העלייה מחד רובם הסכים להעברה ערביה בלי כפיה.
עמד על פחרון צודק גם אם לפי שעה לא יראה לערבים כצודק
thought it may not appeal to the Arabs as being immediately
just. "

מדינה דו-לאומית כשרק לצ אחד יש הינטרלנד אינה

בה קיימת.

קרוסמן שואל אם המטרה צריכה להיות מדינה יהודית,

או מדינה פלשתינאית שהיא גם בית לאומי עברי - ואין זו שאלה
עליה, אלא שאלה האופי של המבנה (קמנד 80)

ניבור שכל יהודי חי במחיצות מהוך רצון לקיים

האומה, גם היטטיסון שואל אם מדינה בשטח קטן חשחרר אוחם
מסחיות זו ? ניבור עונה: לא חשחרר אבל חפחית הסחיות.

Notestein הצהיר שלפי הילודה היהודית בארץ

(מ-1931 עד 1940) יגדל הישוב 36% במשך 30 שנה (קרוב לאחוז

אחד לשנה). הגידול הערבי הוא 2% לשנה בשנה 1970 יהיו

1.876.000 ערביים, למען יהיו היהודים לרוב אז יש צורך בעליה

של מיליון עד 1960. בשנה 1960 יהיה ליהודים רוב של 300.000,

אולם בשנה 1970 יהיו שוים לערבים. (אם אחרי 1950 חיפסק העליה).

(קליה 1.3.46)

אנחנו ה- **dispossessed people** היחיד בעולם.

שלילת מד נה יהודית פירושה לא רק חוסר עצמאות ליהודי א"י -

שלילח שנס לכל יהודי בעולם להיות עצמאי במולדתו.
הפיכה א"י למדינה אינה משנה מצבם של 95% של בני
העם הערבי. על יהודים להשאר העם היחיד בעולם ללא עצמאות.

קליה, 3.3.46

משאלות חברי הוועדה בלונדון :

מה זאת מדינה יהודית - זו שרק ליהודים יש בה זכויות ?
מדינה רק לאחר שיקום רוב יהודי ? ומה השלטון עד היות
רוב ? איך יתקיים רוב - כשהערבים מתרבים פי שנים מהיהודים?
היאסרו הגירה ערבית ? איך תסמיע מדינה יהודית - על מעמד
היהודים באמריקא ? האפשר ליסד מדינה יהודית בלי רוב -
על יסוד חוקה שחבטיח השלטון ליהודים ? איך להבטיח זכויות
הסיעוכ באופן אפקטיבי ? אם לכל יהודי יש זכות עליה -
יהיה ליהודים באנגליה ובאמריקא מעמד שונה מטאר האנגלים
והאמריקנים. האין לא"י כוח מושך (מבחינת עליה) גם
למושלימים תלוצרים ? יש הפליה באדמת קה"ק, בקבלת פועלים
ערבים ? האין השלטון צריך להשגיח על הגירה ? האין עולה
"בלתי הוקי" ? הירשו עליה ערבית ? איך להפסיק האנטישמיות
בארצות שונות ?

קרוסמן שואל: הטוב שציחוסלובקיה תקרא בשם ציחיה

בלבר ? הוא מוסיף היהיו הערבים נחיני מדינת יהודים או נחינים
"פלשתינאים" ? (קרוסמן) יחכן להקים מדינה פלשתינאית שיובטח בה
רוכ יהודי ? (הוא) היכלה א"י לפתור מיד כל בעיה הפליטים ?

מדוע אפשר להושיב הרבה יהודים בא"י - ולא בארגנטינא או
באבסטרליה ?

קרוסמן: מדוע אין איגוד מקצועי משוחף ?

האם לא רצויה הפרדה הפונקציונלית למען יהיה איגוד משוחף ?
האם מסירת השלטון על עליה ליהודים - תביא לידי הבנה
הדדית והשלמת הערבים ? היציסון שואל ג'קסון: איש לא
יאמר ליצור מדינה סקוטית או צרפתית בטכסס - מדוע ייצרו
כדינה יהודיה בערביה ?

היציסון שואל שאלה "זיקה כפולה" לאמריקא וליהדות

(יש להסביר שאין להקשות סמטב חולף - בדרך לנורמליזציה - למצב

יציב, שיחבל לאחר הנורמליזציה ?)

לגט: הערבים מתאוננים שהיהודים בארץ אינם

פלשתינאים אלא יהודים בלבד ?

איך חתכן עליה בלתי "סוגבלת" כשהחנאי הוא קל יטה

כלכלית ?

קרוסמן שואל: האין סחירה בהחייביות האנגליות -

ולא כדאיות מדיניה במקום ההחייבות מוסרית ?

בולר (לאנשי ה"דומיניון" - גרינברג וספט) אם

קרובה אימפריאליזם שיש יקה למיעוט ערבי מדוע לא תש יק למיעוט

יהודי ?

סינגלטון: אם יחליטו מדינה ערבית תהיינה מהומות

ואם יחליטו מדינה יהודית לא תהיינה ? קרוסמן: הידרש כוח

לאפשר 100,000 עולים ? היש להשחמש בכוח ?

קריב שואל: אם ידרשו שש דיוויזיות בשביל 100.000 ?

רוך סיפר שיש instigation ביחס לפליטים

שירצו לקלוח ארצה.

The fact that we were compelled by the ספירס:

activities of some section of the Jewish population to

maintain very large forces in Pal, was very detrimental to a

war effort.

ספירס ציטט קרוסלי שהיהודים אינם יהודים וא"י

אינה א"י.

היציסון שואל: האם למדינה יהודית קטנה חהיה

יזרר העפקה מאשר לחמשה מיליון יהודים באמריקא ?
